

رویداد
<div>حسین علیزاده‌نشان «شوالیه»خروس‌نشان</div>
سفارت فرانسه را رد کرد
به‌احترام مردم ایران، به نام «حسین علیزاده» قناعت می‌کنم

«حسین علیزاده» انصراف خود را از دریافت نشان «شوالیه» از دولت و سفارت فرانسه اعلام کرد. علیزاده در عین حال انتقاداتی را هم به فضای فعلی فرهنگ و مسؤولان داخلی ابراز داشته است. به گزارش تسنیم، این نوازنده موسیقی ایران با انتشار نامه‌ای، خود را از دریافت هر نشانی بی‌نیاز اعلام کرد و گفت که به «حسین علیزاده» بودن قناعت‌می‌کند.
متن نامه به شرح زیر است:
به نام آن‌که هنر را آفرید
شاید نوشتن این نامه، دشوارترین و زیباترین لحظه عمرم را رقم می‌زند.
از روزهایی دور، از کوچ‌ه پس‌کوچه‌های خیابان خیام تا دیستان حافظ. از خیابان خواجه نظام‌الملک تا هنرستان موسیقی. از خیابان درختی تا مسیر دانشگاه تهران، از مسیری تا مسیری سیر شد.
از صدها کوچ‌ه و شهر و دیار گذشتم اما به شوق هفت شهر عشق در خم کوچ‌های به انتظار ماندن و می‌مانم. چه باشکوه است یاد مادر و یاد پدرم که برآم خودآموز عشق‌اند. و چه باشکوه است ستایش آموزگارانی که واژه مقدس هنر را در من دمیدند. سال‌هاست به پاس حق‌شناسی‌شان دل می‌نوازم و به چهر بزرگ مردمی که دل می‌دهند، می‌سازند و می‌پروراند هنرمندان را.
هنر فراتر از هر مرزی حکایتی است آشنا برای هر انسان. پیام‌آور عشق، صلح، دوستی، برادری و برابری. نقشی است تا ابد برای هر دلی که می‌تپد در دیار من و دیاری دیگر. هنرمند در دیار خود ساخته می‌شود تا پیرواند جهانی را.
موسیقی کهن ایران، طنین تاریخ مردمی است باشکوه، عشق، شجاعت و ایثار از تک‌تک نغمه‌هایش جاری است. و افتخار واژه‌ایست که مردم به هنرمند هدیه می‌دهند؛ همان طور که ما به هنرمندان بزرگ خود و جهان افتخار می‌کنیم، مردم هنردوست جهان نیز به بزرگان ما افتخار می‌کنند. مرا مردم هنردوست و هموطنان عزیز و بزرگم بارها به اوج افتخار رسانده‌اند. افتخاری که در بلندی وجود و در دستان گرم‌شان بود و حالا…
نعمه عشق و محبت و سپس از دیاری دگر با عنوان و معنی خاص. نه در ستایش من، بلکه در ستایش هنر و هنرمند و چه زیاست نام ایران بر بال هنر، در پرواز از دیارب به دیاری و از مردمی به مردمی. اگر سیاهی جنگ و کینه و نابرابری در دنیای قدرت حاکم است، نغمه‌های عشق در دل مردم جهان فراتر و بـِـا قدرتی جاودانه نیز حاکم است. اگر سفیر سیاسی و فرهنگی کشور فرانسه، هدیه ملت بافرهنگ فرانسه را به سینه هنرمندان بزرگ ما نصب می‌کنند، آن را راجح می‌نهم و ما نیز ستایش می‌کنیم ستارگان پرافتخار تاریخ خود را. شاید اگر در دیار ما توجه و درک از هنر والای موسیقی همان طور که نزد مردم است، نزد مسؤولان – که باید خدمتگزاران تاریخ و فرهنگ و هنر باشند- می‌بود، یک هدیه و عنوان غیرخودی این همه انعکس نداشت.
وقتی در فضای هنری نور کافی نباشد، چراغی کوچک‌خورشید می‌شود.
و اما من ضمن قدردانی از مسؤولان کشور و سفارت فرانسه، به احترام مردم هنرپرور و هنردوست ایران، به نام حسین علیزاده قناعت کرده و تا آخر عمر به آن پیشوند یا پسوندی نخواهم افزود. در آخر ضمن تبریک به تمام بزرگان ایران و جهان که نشان بارزش شوالیه را دریافت کرده‌اند، خود را بی‌نیاز از دریافت هر نشانی دانسته، همچنان اندر خم کوی دوست و به شوق عشق تا آخر عمر خواهم ایستاد.
با سپاس از تمام مردم هنردوست ایران و جهان

خبرنگار فرهنگی «وطن امروز» باشید
هموطن گرامی! نقدها و یادداشت‌های خود را در حوزه فرهنگ و هنر، اعم از نقد سینمایی، نقد کتاب و گزارش فرهنگی از سراسر ایران برای روزنامه ارسال کنید. ضمن انتشار مطالب شما به نام خودتان در روزنامه، هر ماه به بهترین مطلب انتخاب شده‌ای، هدیه‌ای از طرف «وطن امروز» تعلق خواهد گرفت.

Farhangi@vatanemrooz.ir

علیرضا پورصباغ: فیلم «ایلو ایلو» محصول کشور سنگاپور در پنجاهمین جشنواره فیلم اسب طلایی تایوان برنده بهترین فیلم،بهترین کارگردان فیلم اولی،بهترین بازیگر زن مکمل و بهترین فیلمنامه اورجینال شد. «ایلو ایلو» نخستین ساخته آنتونی چن، کارگردان سنگاپوری به شمار می‌رود. وی با نخستین ساخته خود توانست برنده دوربین طلایی بهترین فیلم اول در جشنواره کن امسال شود. رخدادهای روایی فیلم در سال ۱۹۹۷ اتفاق می‌افتد، حول خانواده‌ای از طبقه متوسط که در معرض تهدیدهای اقتصادی – اجتماعی پس از بحران مالی آسیای جنوب شرقی قرار دارد. تک (چن تیان‌ون) پسر خانواده فروشنده چندان موفق‌ی در حرفه‌اش نیست و همسر باردارش هوئی‌لنگ (یو یان‌یان) به دلیل مشغله حرفه‌ای نمی‌تواند فرزند ۱۰

ساله‌اش «جاله» را تیمار کند. هوئی همسر تک، کارش تایپ توزیع حقوق پرسنل شرکت است و ظاهراً با مدیری کلنجار می‌رود که بدون تامل با کوچک‌ترین اشتباهش کارکنان شرکت را اخراج می‌کند. با تاکید روایی بر وضعیت شغلی این دو، عنوان چینی اصلی فیلم با ترجمای معادل «بابا و مامان خانه نیستند» به محتوای فیلم نیز اشاره دارد. نام فیلم، مشکل پدر و مادر با «جاله» ۱۰ساله، تنها فرزندشان را تفسیر می‌کند. عطف ابتدایی روایت مبتنی بر بروز خشونت و ناهمسانی اجتماعی پسر ۱۰ساله این زن و شوهر است. «جاله» فرزند هوئی و «تک» نمی‌تواند به نوعی همسانی رفتاری – کنشی با سایر همکالای‌های خود در مدرسه برسد و آنطور که از مقدمه روایت برمی‌آید والدین کنترل موثری بر جاله ندارند. فیلم با عنوان جذابی که انتخاب کرده است به این موضوع اشاره دارد که عدم نگهداری کودک در سنین قبل از بلوغ توسط مادر از نتایج زاینبار زندگی صنعتی است. با دستمایه قرار دادن خشونت جاله در ابتدای فیلم و تاثیر آشفته و متزلزل وضعیت طبقه متوسط، به دلیل اشتغال مادر و پدر، بحران تنهایی جاله را به عنوان مقدمه دراماتیک اثر می‌توان برشمرد. وقتی مادر به دلیل بروز خشونت از جانب جاله به مدرسه فراخوانده می‌شود، تمرکز درام بر بی‌قراری جاله و چگونگی برخورد با اوپایان مدرسه، موبد یک موضوع مهم روانکاوانه است که غلیان

نوباوه عضو کمیسیون فرهنگی مجلس:

برخی سینماگران ایرانی سرباز هالیوود شده‌اند

بیژن نوباه در میزگرد شب گذشته برنامه «هفت» درباره سینمای اجتماعی و بحث سیاهنمایی گفت: یک قیاس کنیید بین مردم ما و کشوری مثل آمریکا؛ روز

استقلال آمریکا کلی تبلیغ می‌کنند تا مردم ببینند در خیابان‌ها اما استقبال نمی‌شود.برعکس کشور ما که مردمش زنده هستند. به گزارش نسیم، وی تأکید داشت: صحبت‌های آقای جوزانی را قبول دارم اما برخی همین آثار سیاهنمایی، در عرصه هنر آشکار است. فیلمساز امروز ما باید جامعه‌شناس باشد؛ ما کم نداریم موضوعات اجتماعی اما گاه همین موضوعات سبایه، واقعا بر آثاری هنری ما غالب نشده یا از بیرون هدایت نشده است؟ مثل تم خیانت که چندسال گذشته گرفتارش بودیم. سیاهنمایی به نظرم دارای یک سازمان است.

■ فیلمی می‌سازند که موضوع جامعه ما نیست
این نماینده مجلس افزود: فیلمسازی که مبادرت به فیلمسازی می‌کند اگر تحقیق میدانی نکند ذهنیت او ورای موضوع مبتلا به جامعه می‌شود؛ همینطور هم که می‌بینیم فیلمی می‌سازند که موضوع جامعه‌هاست نوباه عنوان کرد: خوراک فرهنگی کشور باید استاندارد باشد. مجلس هم نظارت می‌کند، چون نماینده هر کمیسیون تخصص لازم را دارد. قرار نیست ما هم همه فیلم‌ها را ببینیم، بنابراین کسی را گوشه‌ریختگ نداشتن که فیلم دیده یا نه، اصلا محل بحث نیست.

■ نباید گفت به مجلس چه ربطی دارد

این عضو کمیسیون فرهنگی مجلس ادامه داد: وظیفه هر عهده ارشاد است اما بر آنها نظارت می‌کنیم، اگر نه کار اجرایی ارشاد در حوزه کاری ما نیست. وقتی انحرافی را ببینیم بی تفاوت نخواهیم بود. خود فیلمساز هم اگر ما مجلسی‌ها عکس‌العمل نداشته باشیم باید معترض شود. وقتی دشمن به فرهنگ ما حمله می‌کند نباید گفت به مجلس چه ربطی دارد!وی تأکید داشت: نمی‌شود سناریوی مصوب یک چیز باشد و فیلم نهایی چیز دیگر یا فیلمی در گوشه خیابان بسازیم و بخواهیم سیاهنمایی کنیم و با سر و صدا رسانه‌ها را متوجه کار خودمان هم کنیم.

■ نگاه بد خارجی‌ها به ایران از همین فیلم‌هاست
نوباه در ادامه این نشست گفت، ما ببینیم این چندساله غربی‌ها چه فیلم‌هایی از ما می‌پذیرند. باید فکر کنیم چرا «سبید» بزرگ می‌شود و به «ارگو» جایزه می‌دهند؟ احمد شهید و گزارش‌اشتن و بقیه نگاهشان از کجا گرفته می‌شود؛ گاه از همین فیلم‌های سینمای ما است!

این نماینده مجلس افزود: جایزه شوالیه بزرگ‌ترین جایزه‌ای است که به کسی می‌دهند که به فرانسه خدمت کند. فرانسه چرا می‌خواهد به ما افتخاری جایزه بدهد که کلا در خدمت ما است، چرا؟ چون می‌خواهد اینها را به سمت خودشان بکشد.

نگاهی به فیلم «ایلو ایلو» محصول کشور سنگاپور

استخوان‌های خردشده خانواده

اقتصادی و حاکم در دهه ۹۰ سنگاپور با اتکای روایی بر مولفه‌های داستانی موصوف و الگوی اجتماعی غربی حاکم در سنگاپور در لایه‌های مختلف اجتماعی فیلم به یک موضوع جالب اشاره می‌شود که دقیقاً مفهومی غیر شرقی است. فیلم با نمایش عشق مادر و فرزندی است و چنین رویه‌ای سبب شده رفتارهای نامطلوب در جاله تقویت شود. اغلب خانواده‌هایی که با چنین مشکلاتی دست و پنجه نرم می‌کنند در سنین قبل از بلوغ کودک، اقدام به استخدام پرستار می‌کنند تا شیوه‌های رفتاری – تربیتی کودک را تحت کنترل گیرند. پدر و مادر جاله اقدام به استخدام پرستار بچه از سازمان بین‌المللی کار مهاجران می‌کنند و ترسا با بازی آنجلی بیانی – زنی ۲۸ ساله و فیلیپینی – به‌عنوان شخصیت تازه وارد این قصه می‌شود. جاله در برخورد با تاز‌هوارد که مسؤولیت مراقبت از او را برعهده دارد چندان برخورد مناسبی ندارد و با واکنش‌های منفی نسبت به محدودیت‌های خود با حضور ترسا عکس‌العمل‌های متعددی نشان می‌دهد. حضوری که در ابتدا برای پسرک شکل مکروه و تلخی دارد اما در ادامه نوع دیگری از رابطه عاطفی غیرهمسان میان دو شخصیت متفاوت شکل غیرمتعارف از مدل عشق‌های شرقی را به رخ می‌کشد. عشقی که بسان عشق مادر و فرزند است و شیرینی خود را نشان می‌دهد. با توجه به فضای حاکم در فیلم و با در نظر گرفتن مناسبات

ایین احوالات را در یک خرده‌روایت‌های غیرتاکیدی گنجانده است. به همین دلیل ارتباط بین جاله و تری که در مرکز روایت، خودش ظاهراً خرده‌روایتی ساده است در عین حال احساسی به نظر می‌رسد. یکی از نکاتی که بدان اشاره شد نقش استخدام پرستار در فرهنگ غربی و ورود چنین فرهنگی به خانواده‌های آسیایی و شرقی است. در جامعه چندفرهنگی و چندزبانه سنگاپور همانطور که در فیلم شاهد هستیم عبور از شکاف‌های اجتماعی منتج از حاکم شدن فرهنگ غربی صورت قابل توجهی پیدا کرده و اغلب تعاریف سنتی طبقه متوسط به سبک زندگی آمریکایی نزدیک‌تر شده است، چنین فرایندی در سبک زندگی تهدید برای فرهنگ عمومی کشورهای مشرق‌زمین به‌شمار می‌رود. پیسبرد روایی توم با شخصیت‌های محوری، فرمول مدرن فیلم است. چنین روایتی به آرامی و بدون زحمت، قلاب همسرداری را در میان مشکلات خانواده سنگاپوری و خدمتکار فیلیپینی فراتر از سن، نسل و حتی فرهنگ می‌برد. نکته حائز اهمیت این است که «ترسا» فیلیپینی کارگر مهاجری است که در متن این فیلم به هیچ وقت تحقیر نمی‌شود و در غسل تعمید درام، صورت پروتاکونیستی به خود می‌گیرد. آنچه واقعا قابل توجه است اینکه فیلم از طریق تحول در پویایی میان شخصیت‌های مختلف داستان را توسعه می‌بخشد. تصادف و تقارن رفتاری ددمی مزاج جاله، حسادت لیم به ترسا و رنجش‌هایی بر اثر کنشیدن سیکار توسط پدر از جزئیات استاندارد فیلم است. اما همه این تلاش برای وضوح پرداخت دراماتیک و کارگردانی، اثر را از مولفه‌های نمایشی متظاهرانه هندی دور می‌کند و از تمام کلیشه‌هایی که در فیلم‌های «چهارشنبه‌سوری» و «جدایی…» اصغر فرهادی وجود دارد تنها به یک طعم مزه روایی – داستانی تازه دست پیدا می‌کند. چنین قصه‌ها و درام‌هایی در دنیای فیلمسازی کلاما در دسترس است و می‌توان قطاری از فیلم‌های متفاوت فراوانی شناسایی کرد اما آنچه به فیلم جنبه مصادقه‌ای می‌بخشد و تلخی جذاب و گرم‌ای قصه را معرفی می‌کند، نگاه غیرمتظاهرانه کارگردان به این قصه است. واقعا در هیاهوی فیلم‌های خاص و پیچیده هالیوودی فیلم «ایلو» یک فرصت برای تجربه سینمایی انسانی است.

امروز؛ هشتمین جشنواره بین‌المللی «سینما حقیقت» گشایش می‌یابد

رقابت ۱۱۸ مستند بخش ملی و ۳۰ مستند بین‌الملل

به سرگذشت ستار خان بوده است. او در مستند «عتبار مشروطه» به این شخصیت تاثیرگذار تاریخی می‌پردازد. **■ ورق زدن عصر مشروطه روی پرده سینما**

یارمحمدلو در این مستند، به سراغ نتیجه پسری سستارخان رفته تا او راوی فیلمش شود. وی می‌گوید: «حدود یک سال دربار دوران مشروطیت خواندم و دنبال منابع بیشتر گشتم اما بعد فکر کردم به نگاه محققانه‌ای نیاز دارم. به همین خاطر از خانم اکرم‌السادات سات خواستم تا پژوهش فیلم را انجام دهد. ایشا بعد از ۹ ماه، تحقیق ۱۲۰۰ صفحه‌ای برپاری ارائه کرد که توانستم در گفتار متن هم از بخش‌هایی از این تحقیق استفاده کنم. خوشبختانه در زمینه مشروطیت منبع تحقیقاتی فراوانی وجود دارد و بسیاری از ایران‌شناسان غربی و شرقی نیز ایین دوره از تاریخ ایران را مورد ارزیابی قرار داده‌اند. کارگردان «عتبار مشروطه» نام این مستند را از گفتاری که مسعود اعرابی برای مستند نوشته، وام گرفته است. او در این باره توضیح می‌دهد: «اولین بار در نوشته‌های اسریم به «عتبار مشروطه» برخورد. به نظرم آمد که به چنین رابعی‌نامی نیاز است. عتبار به معنی جوانمردی و بدون تشدید به معنی محک‌زدن است. هر دوی اینها با نام سستارخان همخوانی دارد، لذا این عنوان را انتخاب کردم».

■ میراثی که با تئور ناتمام ماند

مصطفی آتشمرد با مستند «میراث مجید» جشنواره هشتم حقیقت را کلید می‌زند. این فیلم زندگی علمی دکتر مجید شهرباری شهید هسته‌ای را بررسی می‌کند. آتشمرد درباره نحوه آشنایی با شخصیت شهرباری توضیح می‌دهد: «این مستند به پیشنهاد دانشجوین دانشگاه شهید بهشتی و به تهیه‌کنندگی خانه مستند انقلاب اسلامی ساخته شد. ایشا کار جنبه سفارشی داشت اما زمانی که در جریان تحقیق و پژوهش قرار گرفتم، شخصیت شهرباری توجهم را جلب کرد و علاقه‌مند شدم فیلم را بسازم». آتشمرد در خلال ساخت فیلم با جنبه‌های علمی زندگی شهرباری آشنا شده‌است. مجید شهرباری رتبه یک آزمون کارشناسی و رتبه دوم آزمون کارشناسی ارشد را به دست آورده است. او نفرات برتر استعدادهای درخشان بود و بعد از طی مدارج عالی تحصیلی تحت عنوان استاد در دانشگاه تدریس کرد. علاقه ویژه دانشجوین به مجید شهرباری یکی از نکات قابل تاملی است که آتشمرد در مرحله تحقیق با آن مواجه شده است. به گفته این کارگردان وی به هیچ‌وجه دریندد مذایات نبود و طی کردن مدارج علمی را در اولویت زندگی خود قرار داده بود. کارگردان «میراث مجید» مستند خود را با فیلم‌های مرتبط موضوعی متمایز می‌کند: «من در این فیلم سعی کردم نشان دهم مجید شهرباری فارغ از مسائل سیاسی، مثل همه مردمی بود که هر روز می‌بینیم. خیلی از دانشجوین فارغ از هر گونه چپ‌به‌گری به او علاقه داشتند و در چند دوره هم توانست استاد نمونه شود».

رقابت ۱۱۸ فیلم مستند بخش ملی و ۳۰ مستند بخش بین‌الملل هشتمین جشنواره بین‌المللی سینما حقیقت از امروز بهمن آذرماه در سینما فلسطین و سینما سپیده آغاز می‌شود. به

گزارش سینماپرس، رقابت ۱۱۸ فیلم مستند بخش ملی و ۳۰ مستند بخش بین‌الملل هشتمین جشنواره بین‌المللی سینما حقیقت از روز یکشنبه نهم آذرماه در سینما فلسطین و سینما سپیده آغاز می‌شود و علاقه‌مندان سینمایی مستند می‌توانند به مدت ۷ روز، به تماشای ۲۸۷ فیلم منتخب بخش‌های رقابتی و جنبی جشنواره‌بدیشند.

■ کلیه‌هایی که امروز می‌بینید

در بخش مسابقه ملی از ساعت ۹:۳۰ در سالن یک سینمافلسطین مستندهای «مه» (۱۹۷۳)، «سطوره» (۱۹۷۳)، «هفت مرد در سنین مختلف»، «دو مادر بزرگ خشمگین»، «گوران»، «لیبر»، «خرابات»، «قاشق»، «آزارش یک بازی‌پرس»، «علاقات با داعش»، «مالکیه» و «برها در رانند» و در بخش ویژه ۲ مستند «مردی که لوور را تاجت داد» و «عکس روتوش شده» روی پرده می‌روند. سالن شماره ۳ سینما فلسطین، میزبان مستندهای «عتبار مشروطه»، «میراث مجید»، «سفید هالای»، «داوی کشنده»، «تدریج»، «خدیجه نسی‌زن و رهمه‌هایش»، «خواهرم محدنه»، «گل‌های کوه زیتون‌ها»، «آرزویم را دعا کن»، «چه کسی ما را دوست داشته»، «گل‌های غزه»، «دور از غزه» و «۶ قرن و ۶ سال» خواهد بود. در سالن شماره ۴ سینما فلسطین نیز مستندهای «جیاپورو استاد انیماتور»، «مشروطه اصفهان»، «دیار زاینده»، «پرهین یا نیرپدن»، «آب»، «طبقه دوم»، «ژن زندان تا باغ»، «۱۲۴۶»، «بغض هاسون»، «کد ۶» و «خورشید باغ و پنجره» به نمایش درمی‌آیند. سالن شماره یک سینما سپیده، مستندهای «حرکت در سکوت»، «زندگی پنهان»، «صلح»، «سال‌های وحش»، «سفالینه»، «بلاکشان»، «سالمون‌ها را به خانه بسوق بده»، «ساختن ارایه فرعون»، «روزی زمین»، «یعقوب فرزند گرگران»، «حکایت آقای عشق»، «آخرین روزهای پیتز برگمان»، «آرزوی همه» و «طلب قیض» را روی پرده می‌برد. «فراتر از رنگ»، «هاهان»، «ما و آبا»، «ایمان»، «وقتی گنجشک‌ها جیغ می‌کنند»، «آشنای غریب»، «من تهرانی بودم»، «بوعلی‌سینا»، «مدافعان نبل و ازهر»، «دست به مهره»، «شیر»، «بدون خرج» و «بازی آدمکش» هم مستندهایی هستند که در سالن شماره ۲ سینما سپیده نمایش داده می‌شوند.

■ درباره فیلم‌های افتتاحیه

جشنواره سینماحقیقت با دو فیلم «عتبار مشروطه» و «میراث مجیدلو و «میراث مجید» مصطفی آتش مرد افتتاح می‌شود این دو مستند از ساعت ۹:۳۰ روز یکشنبه در سالن شماره ۲ سینما فلسطین روی پرده می‌روند. علاقه محمود یارمحمدلو مهم‌ترین دلیل او برای پرداختن به موضوع سینماحقیقت با دو فیلم «عتبار مشروطه» و «میراث مجید» است. «میراث مجید» مستفی آتش مرد افتتاح می‌شود این دو مستند از ساعت ۹:۳۰ روز یکشنبه در سالن شماره ۲ سینما فلسطین روی پرده می‌روند. علاقه محمود یارمحمدلو مهم‌ترین دلیل او برای پرداختن

تازه‌ها

هیأت داوران «جایزه شهید آوینی» سینما حقیقت معرفی شد

محمدرضا جعفری جلسوه، مدیرعامل بنیاد فارابی، محمد داوودی فیلمبردار و تهیه‌کننده و امیر خوراکیان مدیر فرهنگی ۲۲ فیلم بخش شهید آوینی را داوری خواهند کرد. به گزارش تسنیم، هیات داوران بخش «جایزه شهید آوینی» هشتمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران، سینما حقیقت معرفی شدند. آقایان محمدرضا جعفری جلوه (مدیر فرهنگی)، محمد داوودی (فیلمبردار و تهیه‌کننده) و امیر خوراکیان (مدیر فرهنگی) ۲۲ فیلم بخش شهید آوینی را داوری خواهند کرد. امسال جایزه شهید آوینی که مختص فیلم‌های مستند حوزه مقاومت، انقلاب اسلامی و دفاع مقدس است، به‌عنوان بخش ویژه هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینما حقیقت» برگزار شده و در آیین اختتامیه این رویداد، از ۳ مستندساز برگزیده این بخش تقدیر بعمل خواهد آمد. فیلم‌های آرزویم را دعا کن (محمد زارع)، آشنای غریب (مصطفی شیان)، ابرها در رانند (محمدعلی فارسی)، اتاق جنگ (مصطفی حریری)، ایمان (مسعود زارعیان)، کار پاکینگ (عباس عمرانی‌بیدی)، چه کسی ما را کشت (محمد حسینی جعفریان)، زمان به وقت موسیو ستبون (محمود کریمی)، زندگی در ثلثیه صفر (علی و بلال الفت)، ققنوس (جمشید بیات‌ترک)، مالکیه (محمدباقر شاهین)، منافعان نیل و الزهرا (طه فروتن)، ملاقات با داعش (کار گروهی)، میراث مجید (مصطفی آتش‌مرد) و آزادی (لعیا عباس‌میرزایی)، وقتی گنجشک‌ها جیغ می‌کنند (خلیل رشوی)، ۶۱/۲۲۵ (الهام حسامی) و از جمله آثاری هستند که هم در بخش مسابقه ملی و هم جایزه شهید آوینی حضور دارند اما فیلم‌های او عنایت بود (امیرسبحان جعفری‌سهادتمند)، بسته ۵۷ (مهرداد غفرازاده)، پیروزی (حمید کوه‌پایی)، قصه‌های ناخوانده (وحید چاووش) و مثل یک پروانه عاشق (مهدی میرنیموری) فقط در بخش جایزه شهید آوینی شرکت و رقابت دارند. مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی سازمان امور سینمایی، هشتمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینما حقیقت» را هم‌زمان با ولادت با سعادت حضرت امام موسی کاظم(ع) و طی روزهای ۹ تا ۱۶ آذرماه ۱۳۹۲، با شعار «حقیقت بهترین راهنامه‌است» که از فرمایشات حضرت علی(ع) است، در سینما فلسطین و سینما سپیده شهر تهران برگزار خواهد کرد.

■ ■ ■

تصویربرداری سریال

«سال‌های ابری» به پایان رسید

تصویربرداری سریال «سال‌های ابری» به کارگردانی مهدی کرم‌پور به پایان رسید و در حال انجام مراحل فنی برای پخش از شبکه دو سیما است. به گزارش تسنیم، تصویربرداری مجموعه تلویزیونی «سال‌های ابری» به کارگردانی مهدی کرم‌پور و تهیه‌کنندگی محمدعلی اسلامی پس از ۴ ماه و در ۱۱۰ جلسه با حضور بازیگرانی چون پژمان جمشیدی، رضا ذاکری و سپیده هاشمی پنجشنبه هفته گذشته در لوکیشنی حوالی نیلوارن به پایان رسیده و هم‌اکنون مراحل فنی سریال در حال انجام است. بخش‌های مربوط به خرمشهر و آبادان نیز ۲۵ آبان به پایان رسیده و گروه از این روز تا پنجشنبه هفته گذشته در لوکیشن‌هایی چون نارنگ، گازی در جاده سواحه و البته نیلوارن تصویربرداری را انجام داده‌اند. مجموعه کرم‌پور جزو آثار پرلوکیشن تلویزیون محسوب می‌شود و گروه از ابتدا تا روز انتهایی تولید، تصویربرداری را در حدود ۵۰ لوکیشن انجام داده‌اند.

■ ■ ■

آغاز بخش بلندترین انیمیشن ایران از شبکه پویا

بلندترین مجموعه انیمیشن مرکز پویانمایی صبا با عنوان «مهارت‌های زندگی» که فرخ یکدانه سرپرستی گروه کارگردانان و نویسندگان آن را برعهده دارد، از روز دوشنبه هر روز ساعت ۱۸:۳۰ از شبکه پویا پخش می‌شود. به گزارش تسنیم، «مهارت‌های زندگی» در ۲۵۰ قسمت تولید شده که مراحل تحقیق و کارشناسی آن از ابتدای سال ۹۰ آغاز شده است و از روز دوشنبه ساعت ۱۸ و ۳۰ دقیقه با هدف‌گیری گروه سنی ۷ تا ۱۴ سال به روی آنتن می‌رود. این مجموعه انیمیشن صداد دارد به آموزش مهارت‌های مورد نیاز برای زندگی اجتماعی و نکات مربوط به آداب معاشرت و پرهیزد که با استفاده از ساختارهای خانوادگی شهری و در برخی موارد روستایی، مراتب آموزه‌های مورد بحث را به تصویر بکشد. داستان‌های «مهارت‌های زندگی» که با تکنیک سه‌بعدی کامپیوتری تولید شده است، حول محور خانواده‌ای فرهنگی و متوسط شکل می‌گیرد که این خانواده یک پسر و یک دختر در سنین دبستان و راهنمایی دارد و با پدربزرگ و مادربزرگ هم‌خانه هستند. در مقابل خانه آنها مجتمع بزرگی قرار دارد که خانواده‌های متعددی در آن زندگی می‌کنند و در همین راستا مسائل گوناگونی اتفاق می‌افتد.